

Ἀπολυτίκιο

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐξ ἀκανθῶν καθάπερ ρόδον εὐώδες, τῇ
Ἐκκλησίᾳ Πελαγία ἐδείχθης, ταῖς ἐναρέτοις
πράξεσιν εὐφραίνουσα ἡμᾶς· ὅθεν καί προσήγα-
γες ὡς ὀσμὴν εὐωδίας, τῷ σέ θαυμαστώσαντι,
τόν σόν βίον Ὅσια. Ὅν ἐκδυσώπει σώζεσθαι
ἡμᾶς, παθῶν παντοίων, ψυχῆς τε καί σώματος.

Ἐ Γουριώτη

Η ΑΓΙΑ ΠΕΛΑΓΙΑ

Ε. Γουλιώτης

Ἡ Ἀγία Πελαγία

Ἡ Ἀγία Πελαγία ἔζησε στά τέλη τοῦ 3ου αἰῶνα, τήν ἐποχή πού ἠγεμόνας τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας ἦταν ὁ Νουμεριανός. Μεγάλωσε στήν Ἀντιόχεια ἀπό εὐπορους γονεῖς, ἀλλά, ἐπειδή δέ γνώριζε τή χριστιανική παιδεία, σύντομα κατέπεσε στήν ἀμαρτία, ἐργαζόμενη ὡς πόρνη. Ἔτσι, δεχόταν στό σπίτι της πλούσιους ἄρχοντες, κι ἐπιφανεῖς εἰδωλολάτρες, κερδίζοντας μέ αὐτόν τόν τρόπο παράνομα πλούτη καί χρήματα. Μάλιστα, εἶχε πολλούς δούλους πού τήν ὑπηρετοῦσαν. Τήν ἔντυναν μέ προκλητικά καί ἄσεμνα ροῦχα καί τή στόλιζαν μέ χρυσά κοσμήματα καί πολύτιμους λίθους, γιατί τῆς ἄρεζε νά ἐντυπωσιάζει μέ τήν ὀμορφιά τοῦ σώματός της καί νά προσελκύει κι ἄλλους ἀνθρώπους στήν ἀμαρτωλή ζωή.

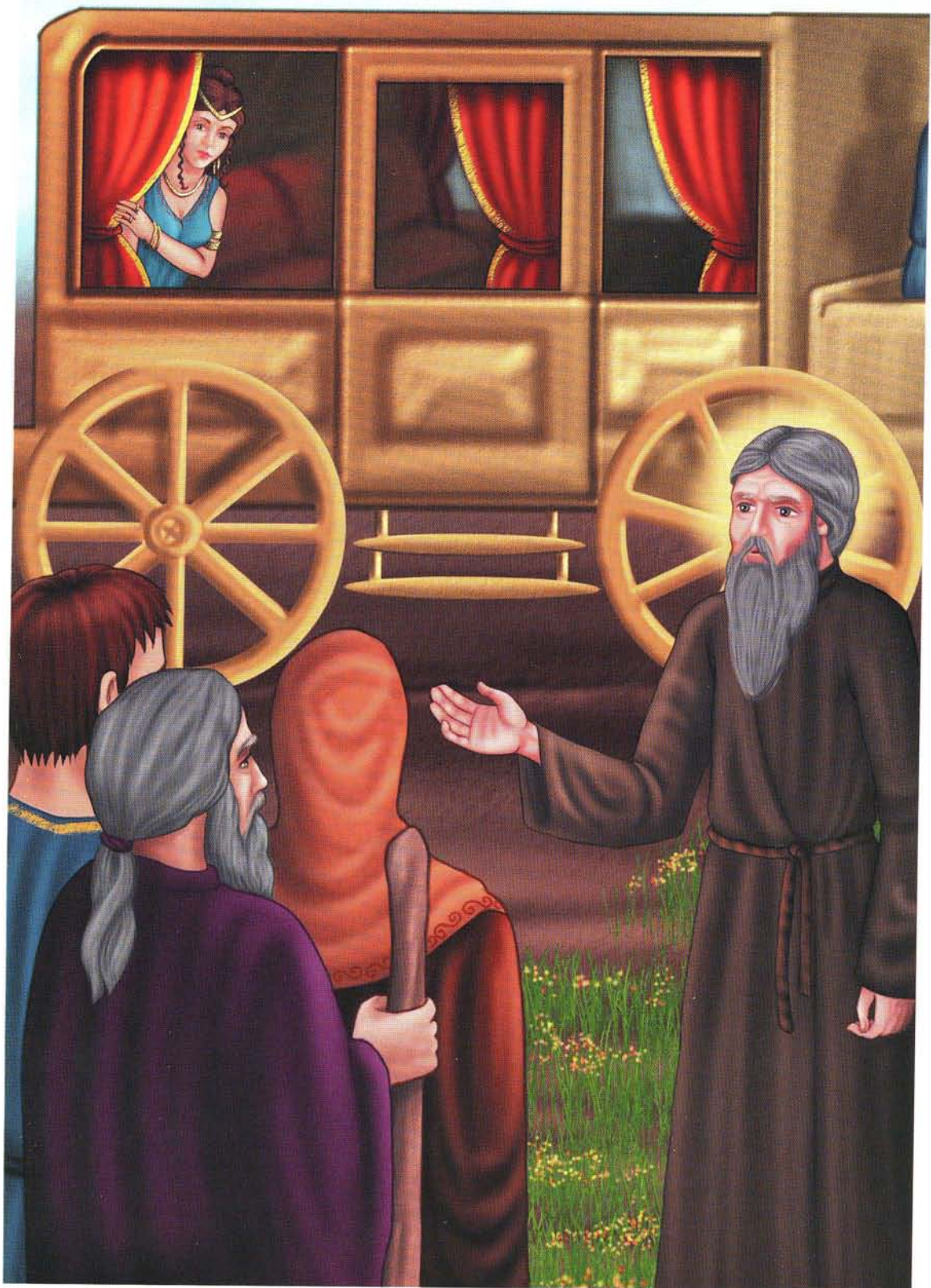

Κάποτε, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀντιόχειας, κάλεσε ὅλους τοὺς Ἐπισκόπους τῶν γειτονικῶν πόλεων, γιὰ νὰ συζητήσουν κάποια σημαντικά θέματα. Ἐνας ἀπὸ ἐκείνους τοὺς Ἀρχιερεῖς ἦταν καὶ ὁ Ἅγιος Νόννος, τοῦ ὁποῖου ἡ μνήμη ἐορτάζεται στίς 10 Νοεμβρίου. Ὁ Ἅγιος εἶχε τό χάρισμα νὰ κηρύττει τό λόγο τοῦ Θεοῦ καί γι' αὐτό οἱ ἄλλοι ἀρχιερεῖς τοῦ ζήτησαν νὰ ὁμιλήσει ἔξω ἀπὸ ἕνα χριστιανικό ναό. Τότε, κατὰ σύμπτωση, ἔτυχε νὰ περάσει ἡ Πελαγία πάνω σέ μία ἄμαξα, φορώντας πανάκριβα στολίδια καί ἄσεμνα, πολυτελεῆ ροῦχα. Ἀμέσως, ὅλοι οἱ Ἐπίσκοποι ἔστρεψαν ἄλλοῦ τή ματιά τους, γιὰ νὰ μήν πέσουν σέ κατάκριση, ἀλλά ὁ Ἅγιος Νόννος, ἀφοῦ τήν κοίταξε γιά λίγο, εἶπε:

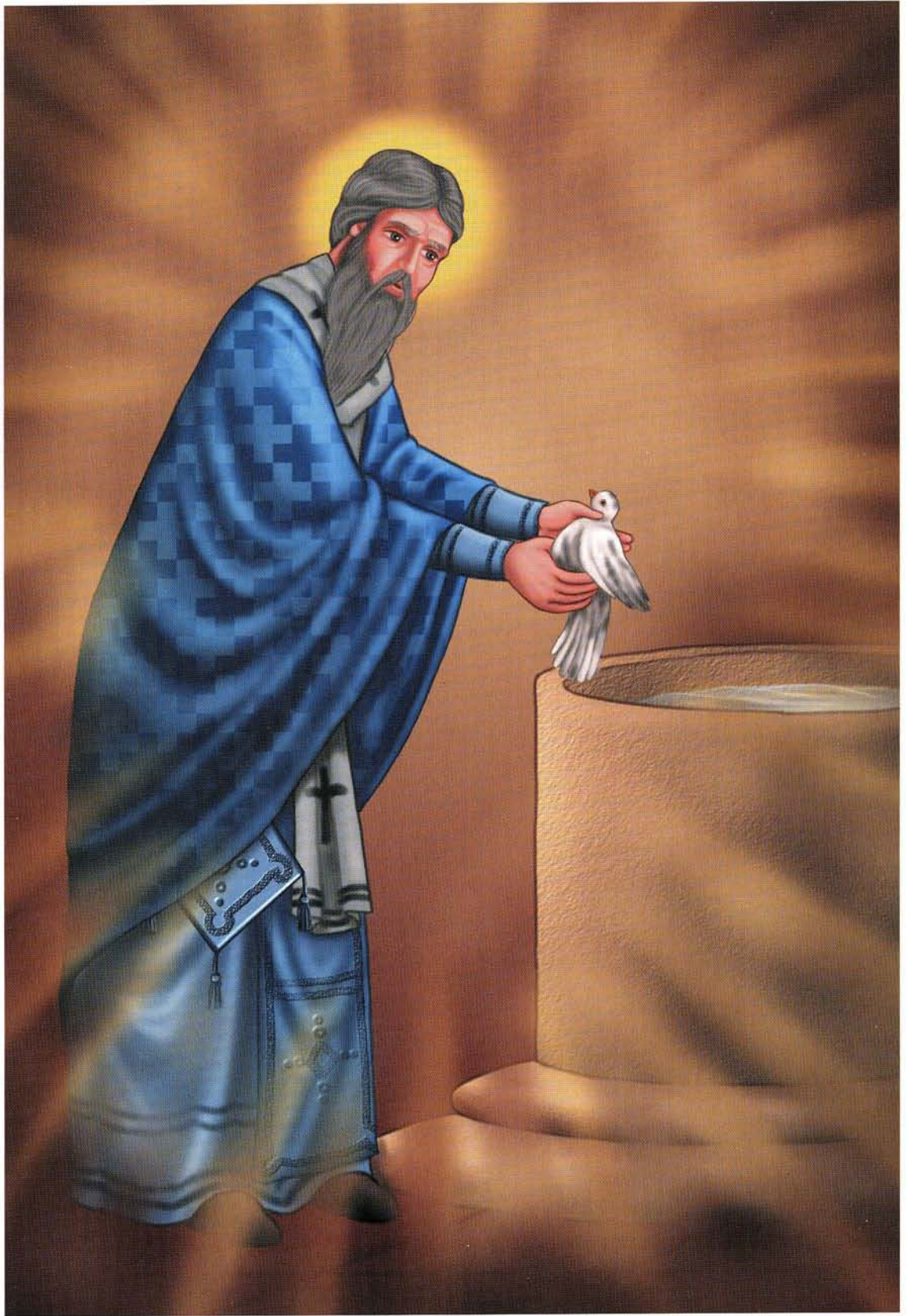
- Ἀλίμονο σέ ἐμᾶς τοὺς δύστυχους, γιὰ αὐτή ἡ γυναῖκα στολίζει μέ τόση ἀγάπη καί φροντίδα τό χωματένιο καί φθαρτό σῶμα της, ἔτσι ὥστε νὰ γίνει ἀρεστή στοὺς ἀνθρώπους, ἐνῶ ἐμεῖς δέν κάνουμε οὔτε μία προσπάθεια νὰ στολίσουμε μέ ἀρετές τήν ἀφθαρτη κι αἰώνια ψυχή μας, προκειμένου νὰ γίνουμε ἀρεστοί στόν Κύριο! Διότι ἂν αὐτή προσπαθεῖ μέ τόσο ζήλο νὰ γευτεῖ λίγη ἡδονή, πόσο μάλλον θά ἔπρεπε ν' ἀγωνιζόμαστε ἐμεῖς οἱ ἀμελεῖς, γιὰ νὰ γευτοῦμε τόν Αἰώνιο γλυκύ Παράδεισο;

Ἔτσι, ἐκείνην τήν ἡμέρα, μέ ἀφορμή τή δύστυχη γυναῖκα, ὅλοι οἱ πιστοί διδάχτηκαν καί ὠφελήθηκαν ἀπό τά λόγια τοῦ Ἁγίου.

Μία νύχτα πού ὁ Ἅγιος Νόννος προσευχόταν στό δωμάτιό του, εἶδε σέ ὄραμα ὅτι ἱερουροῦσε σ' ἕνα ναό καί ξαφνικά παρουσιάστηκε ἕνα βρώμικο περιστέρι, πετώντας τριγύρω. Τότε τό ἔπιασε ὁ Ἀρχιερέας, τό βούτηξε στήν κολυμβήθρα τοῦ ναοῦ κι ἐκεῖνο ἀμέσως καθάρισε κι ὀλόλευκο πέταξε ψηλά καί χάθηκε στόν οὐρανό. Ὁ Ἅγιος κατάλαβε πώς αὐτό τό ὄραμα κάτι προμήνυε. Ἔτσι, τήν ἐπόμενη μέρα πῆγε στό ναό μέ τούς ἀρχιερεῖς καί ὁ Πατριάρχης τοῦ πρότεινε νά κάνει τό κήρυγμα στούς πιστούς. Ὁ ἐπίσκοπος Νόννος ἄρχισε, τότε, νά μιλά γιά τήν ἀγνότητα καί τήν καθαρότητα τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος καί τά σοφά λόγια τοῦ Εὐαγγελίου ἄγγιζαν τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, πού κατασυσκινημένοι τόν ἄκουγαν. Ἐκείνην τή στιγμή, συνέβη νά παρευρεθεῖ ἡ Πελαγία ἐντελῶς τυχαῖα στό ναό καί ν' ἀκούσει τή μεστή διδασκαλία τοῦ Ἁγίου Νόννου. Τότε ξύπνησε μέσα της ἡ συνείδηση κι ἔνιωσε τύψεις γιά τήν ἄνομη ζωή της.

Η πρώτην ἁμαρτωλή γυναίκα ἐπέ-
στρεψε στό σπίτι της καί μέ δά-
κρυα μετανοίας ἔγραψε μία ἐπι-
στολή στόν Ἅγιο Ἐπίσκοπο, πού τόν παρακα-
λοῦσε νά τή δεχτεῖ καί νά τήν ἐξομολογήσει,
προκειμένου νά πεῖ ὅλα τά σφάλματα πού
ἔπραξε ἀπέναντι στόν Θεό, στούς συνανθρώ-
πους της καί στόν ἑαυτό της. Τότε, ὁ Νόννος
τήν κάλεσε στό ναό κι ἐκείνη πῆγε μέ συ-
ντριβή καρδίας καί ὁμολόγησε μέ εἰλικρίνεια
τά λάθη της στόν Ἅγιο καί στούς ἄλλους
Ἄρχιερεῖς πού βρίσκονταν ἐκεῖ, λέγοντας μέ
πίστη:

-Βάπτισέ με Ἅγιε ἄνθρωπε, γιά νά λάβω
τή Θεία Χάρη μέσα μου, γιατί, χωρίς αὐτή, θά
πλανηθῶ ἀπό τόν διάβολο καί θά ξαναπέσω
στήν ἁμαρτία.

Βλέποντας οἱ Ἐπίσκοποι τήν ἀληθινή με-
τάνοια τῆς γυναίκας, δόξαζαν τό Θεό. Μετά
ἀνέθεσαν νά τήν κατηχήσει μία μοναχή πού
λεγόταν Ρωμὰνα καί κατόπιν ἔγινε ἀνάδοχος
της, λαμβάνοντας ἡ Πελαγία τό Ἅγιο Βάπτι-
σμα, τή σφραγιδα τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Αλλά τότε, ο διάβολος τῆς πορνείας, θυμωμένος ἀπό τή μεταστροφή τῆς Πελαγίας στό Χριστό, πῆρε ἀνθρώπινη μορφή κι ἐμφανίστηκε μπροστά στό πλῆθος πού κήρυττε ὁ Ἐπίσκοπος Νόννος, οὐρλιάζοντας καί λέγοντας:

-Ἄδικε Νόννε μέ ποιό δικαίωμα πῆρες τή δούλη πού μου ἀνήκε; Κι ἐσύ ἄπιστη Πελαγία, γιατί μέ πρόδωσες κι ἄφησες τά ἔργα μου;

Τότε οἱ Χριστιανοί ἔκαναν δέηση στόν Θεό καί ὁ διάβολος ἐξαφανίστηκε ἀμέσως. Μά καί πάλι μία νύχτα παρουσιάστηκε στήν Ἁγία καί προσπάθησε νά μολύνει τόν ὕπνο της μέ ἀκάθαρτα ὄνειρα κι ἀμαρτωλούς λογισμούς. Ὅμως ἡ Πελαγία ξύπνησε καί καταλαβαίνοντας τό πονηρό τέχνασμα τοῦ σατανᾶ, ἔκανε θερμή προσευχή καί τόν ἔδιωξε μακριά της.

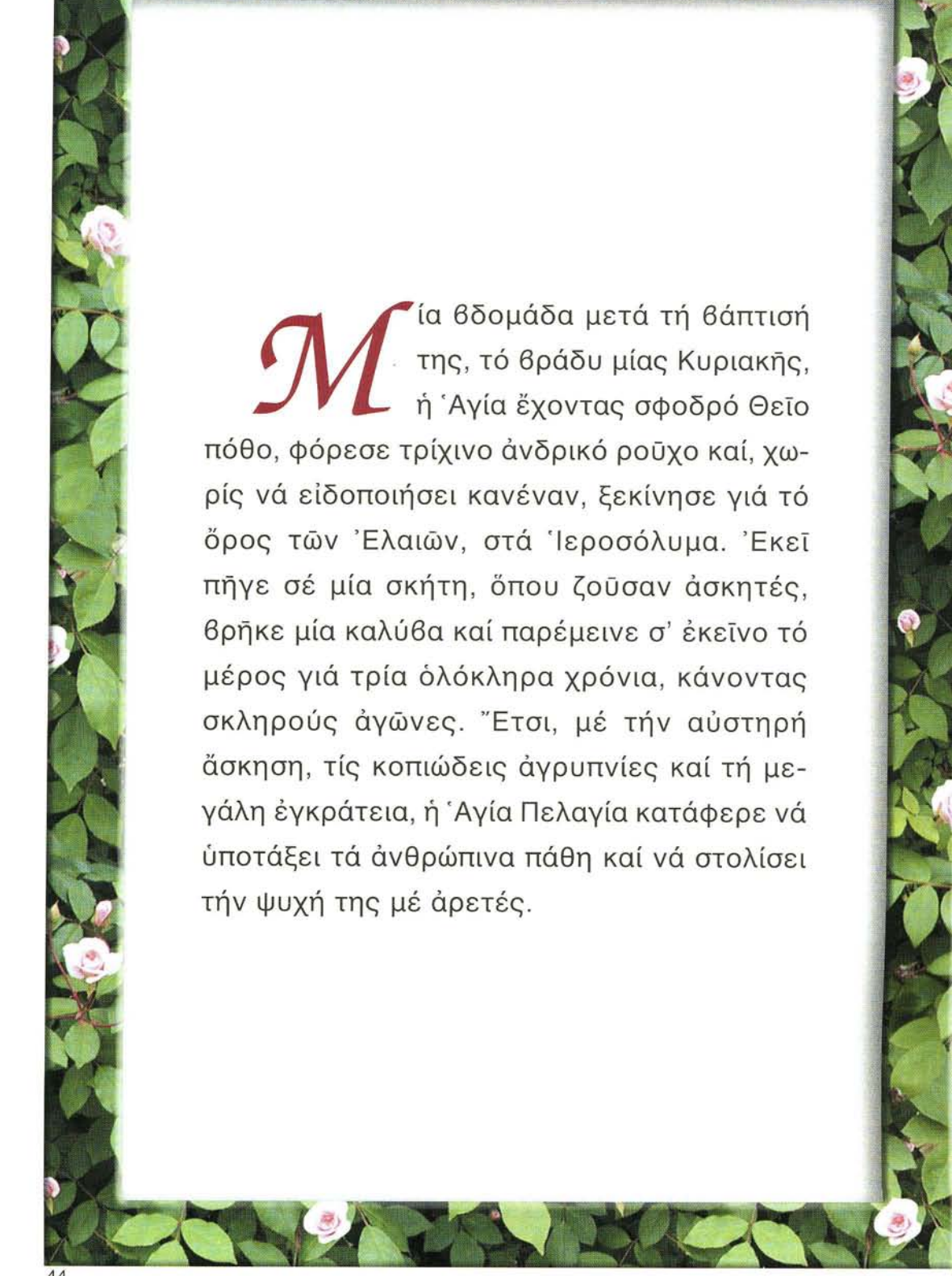
Υστερα από αυτά, ἡ Ἁγία ἐλευθέ-
ρωσε ὅλους τοὺς δούλους της
καί συγκέντρωσε ὁλόκληρη τὴν
περιουσία της, ἡ ὁποία ἀποτελοῦνταν ἀπὸ
χρυσὰ κοσμήματα καὶ πολλὰ χρήματα, σπίτια,
χωράφια, πολύτιμους λίθους καὶ πανάκριβα
ροῦχα. Τότε ἔγραψε σ' ἓνα χαρτί ὅτι τὰ πα-
ραχωροῦσε ὅλα ἐκεῖνα γιὰ τὴ βοήθεια τῶν
χήρων, τῶν ὀρφανῶν καὶ ὄσων εἶχαν ἀνάγκη,
παραδίνοντας τὸ ἔγγραφο στὸν Ἐπίσκοπο
Νόννο. Ἐπειτα ὁ Ἅγιος, ἔδωσε τὸ χαρτί στὸν
ἐπίτροπο τοῦ ναοῦ λέγοντας:

-Πάρε καὶ μοίρασε καλῶς, τὰ πλοῦτη πού
συγκεντρώθηκαν ἄδικα καὶ παράνομα.

Γιὰ λίγες ἡμέρες ἡ Ἁγία παρέμεινε μαζί
μέ τὴν ἀνάδοχό της, τὴ Ρωμὰνα, διδασκόμε-
νη τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ κι ἐργαζόμενη στὴν
προσευχὴ καὶ στὴ νηστεία.

u

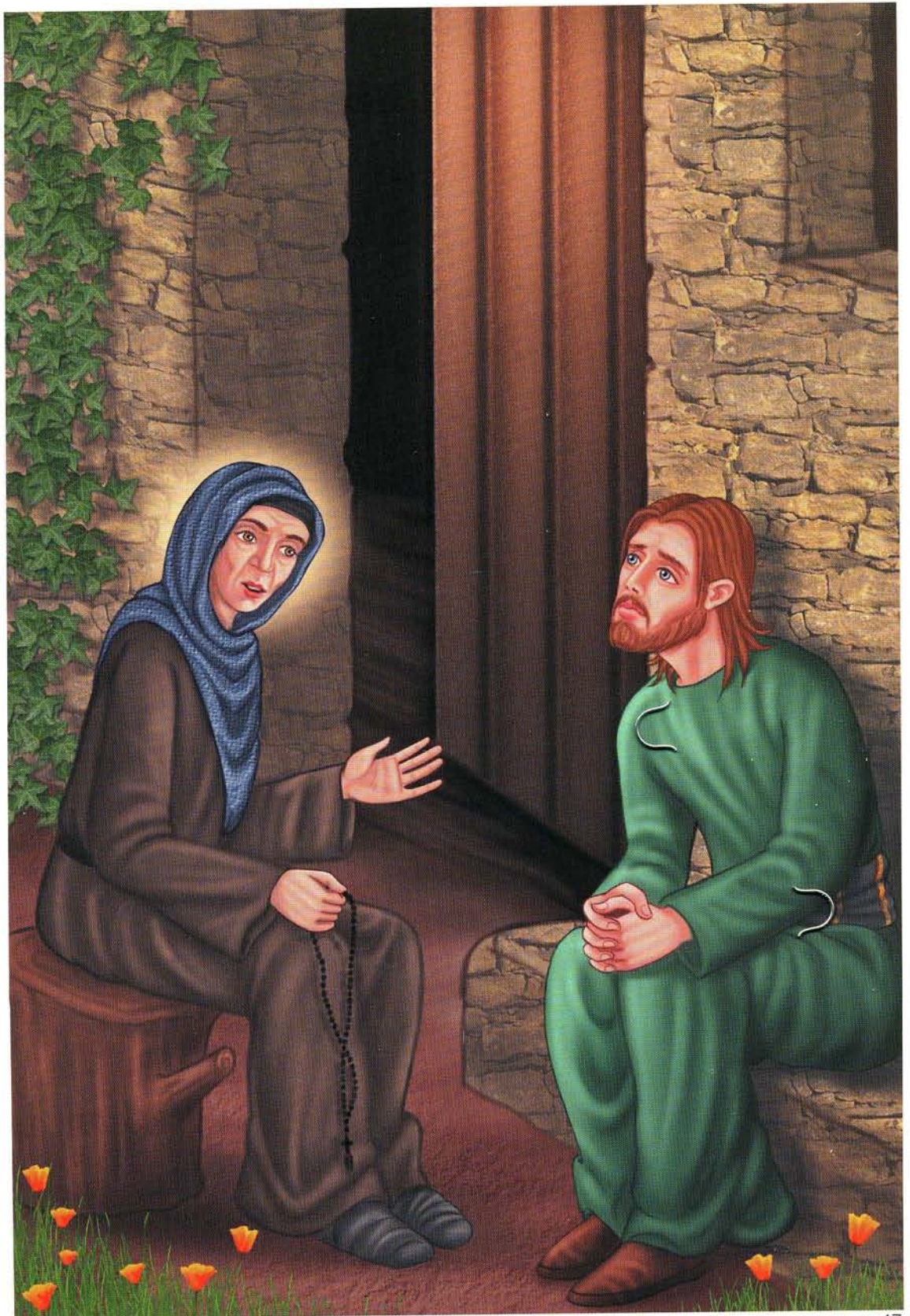
Μία βδομάδα μετά τή βάπτιση της, τό βράδυ μίας Κυριακῆς, ἡ Ἁγία ἔχοντας σφοδρό Θεῖο πόθο, φόρεσε τρίχινο ἀνδρικό ροῦχο καί, χωρίς νά εἰδοποιήσει κανέναν, ξεκίνησε γιά τό ὄρος τῶν Ἑλαιῶν, στά Ἱεροσόλυμα. Ἐκεῖ πῆγε σέ μία σκήτη, ὅπου ζοῦσαν ἀσκητές, βρῆκε μία καλύβα καί παρέμεινε σ' ἐκεῖνο τό μέρος γιά τρία ὀλόκληρα χρόνια, κάνοντας σκληρούς ἀγῶνες. Ἔτσι, μέ τήν αὐστηρή ἄσκηση, τίς κοπιώδεις ἀγρυπνίες καί τή μεγάλη ἐγκράτεια, ἡ Ἁγία Πελαγία κατάφερε νά ὑποτάξει τά ἀνθρώπινα πάθη καί νά στολίσει τήν ψυχή της μέ ἀρετές.

Κάποτε, ὁ ἱεροδιάκονος τοῦ Ἐπισκόπου Νόννου, θέλησε νά πάει στά Ἱεροσόλυμα, γιά νά προσκυνήσει τόν Πανάγιο Τάφο τοῦ Χριστοῦ. Τότε ὁ Ἅγιος Νόννος, πού εἶχε λάβει τό διορατικό χάρισμα ἀπό τόν Θεό, εἶπε:

-“Ὅταν φτάσεις ἐκεῖ, μήν ἀμελήσεις νά πᾶς καί στόν ἀσκητή Πελάγιο καί μεγάλο ὄφελος θά ἔχεις!

Ὁ ἱεροδιάκονος υπάκουσε καί, μετά ἀπό τό προσκύνημα στόν ἱερό τόπο, ἐπισκέφτηκε τήν Ὁσία, νομίζοντας πώς ἦταν ἀσκητής. Μάλιστα δέν τήν ἀναγνώρισε, διότι ἀπό τήν πολλή νηστεία καί τήν ἄσκηση ἡ Πελαγία ἀδυνάτισε, χλώμιασε καί ἡ σωματική της ὀμορφιά χάθηκε. Ὅμως ἡ ψυχή της εἶχε τόση ὀμορφιά καί χάρη, πού μέ τα σύντομα λόγια της ὠφέλησε πολύ τόν ἱεροδιάκονο. Ἐπειτα ἐκεῖνος συνάντησε κι ἄλλους μοναχοῦς, κι ὅλοι τοῦ ἔλεγαν γιά τή μεγάλη προκοπή τοῦ Πελάγιου στήν πνευματική του ζωή καί γιά τόν σεβασμό πού τοῦ εἶχαν.

Λίγες ημέρες αργότερα, ὁ Ὅσιος κοιμήθηκε εἰρηνικά καί πλῆθος μοναχῶν καί ἀσκητῶν μαζεύτηκε ἀπό τίς γύρω πόλεις, γιά νά ἐνταφιάσουν τόν συνασκητή τους. Ὄταν ὁμως πῆγαν νά πλύνουν τό λείψανο, ὅπως κάνουν στούς νεκρούς, διαπίστωσαν ἔκπληκτοι ὅτι τό σῶμα ἦταν γυναικεῖο. Τότε θαύμασαν καί δόξασαν τόν Θεό πού ἡ Ἁγία, ἀψηφώντας τή γυναικεία της φύση, πῆγε στόν ἔρημο ἐκεῖνον τόπο καί ἀγωνίστηκε μέ ἀνδρεία, ξεπερνώντας στήν ἀρετή τούς ἄλλους ἀσκητές. Κατόπιν, ἡ σκήτη πλημμύρισε ἀπό πλῆθος πιστοῦ κόσμου πού θέλησε ν' ἀσπαστεῖ τήν Ὁσία καί νά παρευρεθεῖ στήν ταφή της. Ὁ μακρόθυμος καί πολυέλεος Κύριος, δέχτηκε τήν εἰλικρινῆ μετάνοια τῆς Πελαγίας, μέτρησε τούς σκληρούς κόπους της καί τήν ἀντάμειψε μέ τό νά τή δεχτεῖ στή Βασιλεία Του καί νά τή δοξάζει εἰς τούς αἰῶνες. Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τή μνήμη τῆς Ἁγίας Πελαγίας, κάθε χρόνο στίς 8 Ὀκτωβρίου.

